

Feleena z El Pasa - Tučný, Michal / Fešáci

D
1. Z vojenské stanice, tam poblíž hranice,
A7
Mexičan Joy svoji černovla-sou ženu měl
a domek hliněnej s malými okny,
D
z kterých mu mávala, když kolem s patrolou jel.
Dítě spolu měli před Květnou nedělí
D7 G
a vítr dětský pláč svou písni přehlušo-val.

D
R: Ústa s barvou vína a jméno Feleena
A7 D
té dívce mexické osud tam do vínku dal.

D
2. Když malá bývala, vždy ráda sedala
A7
na kopci odkud vídávala z El Pasa zář
a vítr z večera plný těch světel
D
šeptal jí do snění a chladil jí horkou tvář.
Jak poníka laso táhlo jí El Paso
D7 G
a tátu prosila, aby ji tam někdy vzal.

R:
D
3. A roky letěly, děvče už dospělý
A7
rozhodlo se, že chce jenom tam v El Pasu žít.
Otec když tvrdě spal, vzala své šaty
D
a vítr pomáhal jí stopy k El Pasu skrýt.
Tam život začíná, červená kantýna
D7 G
její smích orchestr honky - tonk přehlušo-val.

R:
D
4. Už není nevinná číšnice Feleena,
A7
už lásku od dneška do zítřka moc dobře zná,
zná sliby pastorů, zlato prospektorů
D
a při tom se jí o jedný velký lásce zdá.
Pak přišlo to štěstí, vstoupil jí do cesty
D7 G
muž, kterej jinej než ty, co dřív znala se zdál.

R:

D

5. Oči plný něhy a divný příběhy

A7

vyprávěl a hned ne-říkal, že ji má rád,
písničky o koních, balady z farem

D

s banjem jí zpíval a s větrem uměl se smát.
Teď život začíná, cítila Feleena,

D7 G

po pláních chodili a vítr s nimi se smál.

R:

D

6. Z vojenské posádky dal se s ním do hádky

A7

chlap, kterej Feleenu pro sebe marně mít chtěl,
zvuky dvou výstřelů zazněly nocí,

D

ale jen jeden z těch výstřelů měl správněj směr.
Stýská se Feleeně v červený kantýně,

D7 G

on rychle odjížděl, když měsíc za mrakem stál.

R:

D

7. Náboje u pasu, čekali v El Pasu

A7

v záloze ti, co mu nechtěli Feleenu přát,
v sedle se naklonil tak nějak stranou

D

a mokrej rudej květ začal mít na prsou znát.
Konec je naděje, na všecko pozdě je,

D7 G

Feleeno neplač a směj se jak já jsem se smál.

R:

D

8. Pušku z jeho sedla proti nim pozvedla

A7

a zas se ozvala smrtící série ran,
růže z jejích vlasů k pasu mu padla

D

a ticho rušil pak už jen křik divokejch vran.
Pár jezdců zbloudilých slyšelo jejich smích,

D7 G

vítr ho za nocí směrem od El Pasa hnal.

R: